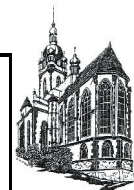

PDF-XCHANGE

MĚLNÍK

ZÁBOŘÍ

PŠOVKA

VYSOKÁ

ŠEMANOVICÉ

MEDO NOSY

Mše svatá zaměřená na děti v neděli 1.6.2008 v 9 hod. Po mši sv. zveme všechny rodiny s dětmi na přátelské posezení na faře.

Mše svatá v Šemanovicích v neděli 1.6.2008 v 15 hod. Další mše v Šemanovicích 6.7.2008 a 3.8.2008 vždy v 15 hod.

5.června - od 15.hod Adorace Nejsvětější svátosti. V 17.hod mše svatá za nová kněžská a řeholní povolání. Pak setkání na faře:

Setkání s poezií

držitele zlatého řádu města Mělníka VRATISLAVA ŠTOVIČKA, básníka a překladatele. Účinkují literární spolek MÚZA Mělník ve složení Jaroslav Mědílek, Blanka Štráchalová a Věra Turkova. Začátek na faře ve Velkém sálu v 17.45 ve čtvrtek 5.6.2008.

Modlitba v duchu Tázze ve čtvrtek 12.6.2008 v 19 hod. v kapucínském kostele.

Koncert z cyklu chrámových koncertů

22.6.2008 v 16 hod. v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Poutní mše svatá k sv. Petru a Pavlovi v neděli 29.6.2008 v 9 hod. Slouží sekretář nuncia Mons. Marek Solczynski

Pravidelný pořad bohoslužeb V NEDELI:

- 7.30 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.00 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
10.30 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

V TÝDNU:

- Od úterý do soboty: v kostele sv. Ludmily v 7.30 hod.
Úterý - kostel sv. Petra a Pavla v 17.00 hod.
Středa - Domov důchodců v 10.00 hod.
Pátek - kostel kapucínů (nám. Míru) v 18:00 hod.
Sobota - kostel sv. Václava ve Vysoké v 17.00 hod. (mše sv. s nedělní platností)

EUCHARISTIE PAPEŽ BENEDIKT XVI. ODPOVÍDÁ DĚTEM

JE V EUCHARISTII PŘÍTOMNÝ JEŽÍŠ? NEVIDÍM HO!

Ano, nevidíme ho. Ale existuje spousta důležitých věcí, které nevidíme. Např. nevidíme náš rozum a přesto ho máme. Nevidíme svou duši, a přece existuje, a my vidíme její účinky, protože mluvíme, myslíme a děláme rozhodnutí atd. Ani třeba elektrický proud nevidíme, a přece vidíme, že působí: tento mikrofon funguje, světla jsou rozsvícená. Ty úplně nejdůležitější věci, na kterých stojí život a svět, nevidíme, ale vidíme a cítíme jejich důsledky. Tak je to i se vzkříšeným Pánem: nevidíme ho svýma očima, ale vidíme, že kde Ježíš je, lidi se mění, zlepšují. Jsou vytvořeny podmínky pro pokoj, smíření atd. Čili - nevidíme Pána samého, ale vidíme jeho působení. Můžeme poznat, že Ježíš je přítomný. Nevynecháme tedy příležitost k setkávání s tímto neviditelným, ale mocným Pánem, který nám pomáhá dobře žít.

PROČ JE PRO NORMÁLNÍ ŽIVOT DOBRÉ CHODIT NA MŠI A K PŘIJÍMÁNÍ?

Umožňuje to dostat náš život do rovnováhy. Obklopuje nás totiž spousta věcí. A lidé, kteří nechodí do kostela, nevědí, že je to právě Ježíš, co jim chybí. Cítí ale, že jim v životě něco chybí.

Jestliže v mém životě není Bůh, jestliže v mém životě není Ježíš, chybí mi velmi důležitý přítel, chybí mi důležitá radost pro život, chybí mi síla růst po lidské stránce, chybí mi síla překonat slabosti a zrát jako lidská bytost.

Výsledky života bez Ježíše a bez sv. přijímání nevidíme hned. Ale jak jdou týdny a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná. Je to jakási podstatná a zničující neúplnost. Mohl bych povídat o zemích, kde dlouhá léta panoval ateismus: jsou tam zničené duše lidí, ale i zničená země. Z toho můžeme vidět, jak je důležité, a řekl bych nejpodstatnější, být řízen Ježíšem.

Je to On, kdo nás osvěcuje, kdo nám nabízí životní doprovázení, doprovázení které potřebujeme.

CO JEŽÍŠ MÍNÍ TÍM, KDYŽ ŘÍKÁ: "JÁ JSEM CHLÉB ŽIVOTA"?

Nejdříve bychom si asi měli ujasnit, co to znamená chléb. Naše nynější kuchyně je bohatá na různá jídla; ale v jednodušších podmínkách je chléb základním zdrojem potravy. Abychom žili, musíme živit své tělo.

Živit musíme ale i svého ducha, duši a svou vůli. Jako lidské bytosti nemáme přeci jen tělo, máme i duše. Jsme myslící bytosti s rozumem a vůlí. Musíme živit i svého ducha a duši, aby se mohly rozvíjet a opravdu dosáhnout své plnosti.

Když tedy Ježíš říká: "Já jsem chléb života", znamená to, že on sám je ten pokrm, který potřebujeme pro svou duši, pro svoje vnitřní "já", protože i duše potřebuje pokrm. Potřebujeme Boží přátelství, které nám pomůže správně se rozhodovat. Potřebujeme zrát jako lidské bytosti. Jinými slovy: Ježíš nás živí, aby se z nás stali opravdu zralí lidé a naše životy byly dobré.

Na závěr zopakuj slova ze začátku každé liturgie: "Pokoj vám", to znamená: ať je s vámi radost, a tedy - ať máte dobrý život. (Papež Benedikt XVI.)

Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

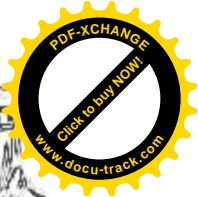
Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záboří a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích. Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiewicz MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasko@seznam.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 5/2008

Mladí míří na Velehrad

Není tomu tak dávno, co se v jihočeském Táboře uskutečnilo Celostátní setkání mládeže. Mnozí účastníci jistě rádi vzpomínají na týden nabytý zážitky a poznáváním nejen duchovních hodnot, víry, Krista, ale též nových přátel. Rok utekl jako voda a Sekce pro mládež ČBK a Sekcia pre mládež KBS pořádají ve dnech 18. - 20. července 2008 na Velehradě setkání nové - větší, otevřené mladým lidem mnoha národů a vyznání. Toto setkání nese záhadný název Actlv8 (čti klivejt). Česky bychom to mohli přeložit jako Sk 1,8 - je to odkaz na biblický citát, vyjadřující motto letošního Světového dne mládeže: "Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky." Zároveň anglické slovo activate znamená pohnout, spustit - tedy podnítit k aktivitě.

Důvodem k velehradskému setkání české a slovenské mládeže je fakt, že Svätý otec Benedikt XVI. pozval na tyto dny mladé celého světa do australského Sydney. Ne každý si ovšem dalekou cestu může dovolit. Proto se mladí setkají na Velehradě, kde díky přenosové technice TV NOE uvidí v přímém přenosu své vrstevníky na opačném konci světa, budou se moci na dálku účastnit liturgie sloužené papežem a zároveň přímo na vlastní kůži zažijí onen neopakovatelný pocit přítomnosti tisíců vrstevníků, který doprovází všechna velká setkání.

A co Actlv8 nabízí? Předně je to nabídka duchovního setkání, tentokrát umocněného každodenním prožíváním univerzality církve. Deset tisíc Čechů a Slováků utvoří jednotu s mladými lidmi z celého světa, shromážděnými za oceánem. Nebudou chybět ani slavnostní mše svaté, křížová cesta, modlitba růžence. Na účastníky čeká mnoho sportovních, kulturních, uměleckých aktivit - koncerty, workshopy.

Důležitou součástí celého setkání bude benefiční koncert slovenské skupiny Tretí deň a amerických SonicFlood. Výtěžek z tohoto koncertu bude použit na aktivity známého misionáře P. Petera Krenického na Zakarpatské Ukrajině.

Stejně jako loni je ovšem potřeba celou akci zajistit nemalými finančními prostředky. Účastnický poplatek ve výši 150,- Kč je spíše symbolický. Organizátoři proto prosí všechny o zapojení se do sbírky Mozaika 2008 zakoupením kartičky mozaiky v ceně 50,- Kč a nebo zasláním peněz na účet u ČSOB, a.s., č.ú.: 219759054/0300. Více informací o této sbírce získáte na internetové adrese www.mozaika2008.cz.

Zájemci o setkání Actlv8 se mohou přihlásit a další informace získat na internetových stránkách www.activ8.signalny.cz.

Radek Šoustal

Modlitba za Actlv8

Při znamení kříže můžeš denně vyprošovat Boží požehnání a milost Ducha svatého pro setkání mládeže. Zároveň se toto znamení kříže pro tebe může stát kratičkým rozjímáním nad vírou, nadějí a láskou. Ve jménu Otce, který nás obdařuje láskou skrze svého Syna a který nás darem Světových dnů mládeže zve k aktivnímu životu víry ve společenství církve, i Syna, který se nechal z lásky k nám ukřižovat, aby nám přinesl uzdravení a milosrdenství, a který nás učí nést naše kříže s odvahou a nadějí, i Ducha Svatého, který proměňuje naše srdce a dává nám sílu být svědky Ježíše Krista až na konec země. Prosíme, ať také pouť mládeže na Velehrad přinese požehnání do života mladých lidí a podnítí je k obrácení, aby na přímlyvu Panny Marie a pod její ochranou našli spásu. Amen.

Modlitba Světového dne mládeže 2008

Bože, náš Otče, zasvěcujeme ti Světové dny mládeže 2008 v Sydney. Provázej a ochraňuj papeže Benedikta a všechny představené Církve. Inspiřuj a veď ty, kteří připravují Světové dny mládeže. Sjednot' a ochraňuj je svou otcovskou láskou.
Amen.

Pane Ježíši Kriste, než jsi vystoupil k Otcí, slíbil jsi, že pošleš svého svatého Ducha, abychom mohli být tvými svědky až na konec světa. Požehnej a rozmnožuj plody úsilí všech organizátorů a dobrovolníků. Pomoz nám vzít svůj kříž a následovat tě pod nebeským znamením Jižního kříže.
Amen.

Duchu svatý, vylij svoji milost na celou Austrálii, nazývanou zemí Ducha svatého, a daruj nám nové Letnice. Pomoz této zemi, aby přivítala mladé lidi z celého světa s otevřenou náručí. Mladým, kteří přijedou, daruj milost obrácení, hlubší víru a lásku ke všem lidem. Umožni jim budovat novou civilizaci života, lásky a pravdy. Ať se stanou pravdivými svědky tvé moci a milosti.
Amen.

Panno Maria Jižního kříže, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.
Blahoslavená Marie MacKillop, oroduj za nás.

Dědictví můžeme prohrýt nebo s ním hospodařit

Fara ve Vysoké. Pro většinu z nás toto místo něco znamená. Místo letního hraní a zpívání u ohně, místo setkávání, pro některé dvojice se toto místo stalo místem setkání v skutku osudovým. Mnozí z nás jsme zde čerpali sílu od otce Bernarda. Ten tu již s námi není. Fara přesto stojí dál jako úžasně dědictví po otci Bernardu, který tuto faru promodlil upřímnou modlitbou svého života. Jako dědictví po baronce Černínové z Chudenic, která nechala počátkem 18. století tuto honosnou faru s rozsáhlým pozemkem za velkých nákladů zbudovat.

A dědicové jsme my všichni. Dědictví je možné si užívat, ale je nutné o něj též pečovat. Nehodný dědic dědictví prohrývá. Dědic moudrý dokáže dědictví zvelebit. Dědicem se cítím i já. V roce 1998 mi otec Bernard umožnil na faře zřídit malý vinný sklípek. Po Bernardově smrti jsem těžce nesl, jak fara bez člověka, který by o ni systematicky pečoval rychle chátrá. Proto jsem si nejprve přeorganizoval své soukromé zájmy a od 1.2.2007 jsem se tohoto úkolu ujal. Mnohé se mi zde s podporou otce probrošta podařilo. Mnoho problémů však zůstává a uvědomuji si, že k jejich řešení potřebuji i Vaši podporu. Přijďte, odpočiňte si tu, pobavte se a zanechte drobný peníz. Fara nám má co nabídnout. Jsme ochotni jí to vrátit? Čím štedřejší budete, v tom lepším stavu ji budete při každé další návštěvě nacházet.

Věřím, že otec Bernard i baronka Černínová z Chudenic by měli radost, že fara slouží. I já mám radost, když se zde nějaká akce povede. K udržení tohoto úžasně dědictví však nestačí jen jednou za čas přijet si upéct buřty.

S radostí pro Vás zde pracující

*Fanda Kettner
správce fary ve Vysoké*

Víra rodičů a náboženská výchova.

Spořádaná rodina - spořádaný stát! U nás, věřících lidí, by toto mělo být samozřejmé. Bůh řídí náš život. To je Boží genialita: my veslujeme, On drží kormidlo. Víra je poutnická hůl s níž putujeme životem. Mnoho lidí se domnívá, že moderní je to co vidí kolem sebe a co je tradiční, je zastaralé a zbytečné. Víra je dar, který se dotýká témat trvalých a věčných, nakonec, když si přečteme některé klasické náboženské spisy nebo úvahy, a všimnete si, jaké dávají odpovědi na mravní i jiné otázky, zjistíte, že inspirativnost myšlenek se neměří podle století vzniku. Řekl bych dokonce, že časem prověřené myšlenky a postoje dají nesrovnatelně víc, než co slyšíte z úst činitelů, které jsou dneska mediálně povyšovány na ikony.

Prvními celebritami byli svatí. V křesťanské evropské kultuře se kolem prvního tisíciletí šířily vlastně jen legendy o svatých. Negramotnost byla kolem roku 1000 normální a znalost písma zázrakem, jen v kláštřích se učilo a psalo a tuto znalost přes své kláštery staletími přenášela církev. V duších stařícké Evropy se o nové pojetí života, o nové modely chování usilovalo pomocí legend s jejich svatými hrdiny. Šířily nové hodnoty - pokoru, poslušnost a odříkávání se zlých skutků, oslavovaly mučednictví.

Tak například životopis sv. Václava, který z podnětu císaře Oty II napsal roku 960 mantovský biskup Gumpold, zpracoval v letech 994-1000 neznámý kněz ve staroslovenštině. Legendu sv. Václava sepsal také italský mnich Vavřinec, a to nedlouho před rokem 1000. Celebritami, významnými osobnostmi byli tehdy a to oprávněně svatí.

Víra je dar, který nám byl po tisíciletích předáván od našich předků až do dnešních dnů. Na nás rodičích je, abychom tento dar viry předávali našim dětem. Je celá náboženská výchova zaměřena na dítě? Dějí se jednotlivé akty jen proto, že rodiče chtějí své dítě vést k víře? Dějí se pouze v zájmu dítěte. Jsou to čistě pedagogická opatření, která vyplývají z výchovných úvah rodičů? Kdyby naše jednání bylo řízeno toliko vést dítě k dobrému, byli bychom sami na věci neúčastní. Ve skutečnosti však my rodiče nemůžeme i jinak. Srdce nám poroučí. Když jsme sami zakusili, jak je nám Bůh blízko a jak je nám vzdálen, když nás samé vzrušuje jeho tajemství, nemůžeme mlčet. Musíme o něm mluvit, stává se nám to potřebou, a právě tak probíhá pravá výchova; má uspokojit nejen děti, nýbrž ve stejné míře i rodiče. Výchova není nic jednostranného. Pro rodiče je to sdílení něčeho, o čem nemohou mlčet, protože je toho jejich srdce plné.

Víme všichni, že to s naší vírou nevydrží dobře. Kolik pochybnosti má většina z nás, jak se cítíme unaveni, jak znechuceni, a možná mnozí cítí, že vlastně nevěří. Měli by se tito rodiče vzdát náboženské výchovy svých dětí? Když myslí, že nemluví pravdu, neměli by se o to v žádném případě pokoušet. Jenom by škodili, sobě i dítěti. Když se domnívají, že musí být zbožní, kde po tom v srdci netouží, musí mlčet. Avšak jestliže přes vlastní pochybnosti a nejistoty v nich je touha mluvit se svými dětmi o Bohu a přání, aby vše bylo tak, jak je přislíbeno v Písmu svatém, pak se svými dětmi mohou hovořit o tomto Bohu, kterého jejich srdce hledá, a kterého doufá nalézt. Rodiče, kteří - se všemi výhradami moderního a pochybného člověka - se přesto cítí spojeni s Bohem, nemohou jinak než se svými dětmi se modlit. Rodiče sami by se často mohli modlitby vzdát. Stačí jim možná hovor beze slov. Ale své děti chtějí Bohu slavnostně svěřit a to ustálenou formou. Modlitba dítěte se neděje kvůli dítěti, ale rodiče se modlí s ním, protože je samé k tomu cosi pohání. Dobře vědí, jak málo stačí jejich láska a starostlivost, aby dítě bylo uchráněno každé škody. Dobra je kolem nás hodně, ale je potichu, zlo je hlučné, je víc slyšet. Rodiče vědí, jak velice jsou odkázáni na ochranu kohosi mocnějšího. Proto je důležité pro vývoj dítěte, ale i pro rodiče, jaké texty modliteb se říkají. Musí v nich nacházet své prosby, svou lásku a starost. Musí dovést od srdce povědět všechno, co jejich dítěti otvírá cestu k Bohu.

Ve víře v Boha a ve společenství křesťanů děti vychováme v naději, že ji předají svým dětem. Toto vše musíme činit s láskou - ne příkazy ale svým osobním příkladem. Vím, že to není lehké, ale jedině tímto způsobem zakoření víra v našich dětech.

Josef Diesel

Poselství z La Salette.

Ve dnech 14.4. -19. 4. 2008 se uskutečnil zájezd na La Salettu ve francouzských Alpách, kterého jsem se také zúčastnila se svoji sestrou z Moravy. Dopoledne probíhaly exercicie, jejichž programem byly přednášky, modlitba růžence a mše svatá. Přednášejícím byl otec Richard, který měl vše moc hezky a pečlivě připraveno. Při mších sv. mu vypomáhal otec Josef, kněz, který působí v Brně a tuto pouť obětoval ke svému 50. letému výročí od vysvěcení na kněze.

Odpoledne byl volný program. Jeden den jsme jeli do městečka Corps, kde jsme navštívili kostel (byl moc hezký), hřbitov s hrobem Maximina Giraud, chlapce, kterému se Panna Marie zjevila. Také jsme viděli jeho rodinný dům a dům Mélanie Calvatové, spolusvědkyně zjevení. Druhé odpoledne se zdatnější vydali na horu Gargas (2200m). Ostatní pak mohli jít křížovou cestu, která je v blízkosti basiliky a dostupná pro každého, nebo k hřbitovu, kde jsou pohřbeni někteří misionáři Saletini. Je zde pramen, který ani v krutých mrazech nezamrzá. Závěrem chci poděkovat za vše krásné, co jsme prožili a za uskutečnění cesty do La Salette: Otcí Richardovi, CK AVETOUR, a ne-

malý dík patří p. Jindřišce Jaklové z Prahy, která se starala o naše pohodlí a zázemí jak během cesty tak v La Salette.

Hana Ramešová se svojí sestrou Šárkou Vachalovou.

Saletinská rodina

Je to společenství, ke kterému patří ct. plačící Matky Boží, kteří se denně modlí za obrácení hříšníků, touží prohloubit její poslání z lasalettské hory, protože chtějí vykonat pokání a blíže spolupracovat s Misionáři Saletini. Spojují je různé formy modlitby a soboty každého měsíce, zvláště první, kdy se modlí v kostele nebo doma. Členové této rodiny přijímají Nejsvětější svátost jako pokání za hříchy vlastní i cizí a adorují Pána Ježíše v nejsvětější svátosti každou třetí neděli v měsíci. Příslušnost k saletinské rodině zavazuje její členy k šíření kultu Matky Boží, která se zjevila v La Salette. Každý tak činí podle svých možností. Do této rodiny mohou patřit lidé různého stavu, věku a profese. Důležitá je jejich plnoletost a upřímná touha sloužit Bohu a Marii.

Stanovy Saletinské rodiny

Účast v Saletinské rodině je založená na odevzdání se do péče Matky Boží, smiřitelky hříšníků, a plnění předsevzetí, která jsou darem pro Matku Boží La Salettskou. Příslušnost k této rodině se zakládá na stálém kontaktu s poutním místem Královny hor v Bozkově. Formální příslušnost k této rodině je potvrzena vyplněnou deklarací a zápisem do knihy Saletinské rodiny.

Povinnosti členů Saletinské rodiny

1. Denně se modlí Otče náš, Zdrávas Maria a Naše Paní La Salettská na úmysl celé Saletinské rodiny, za obrácení hříšníků, za mír a Boží milosrdenství.
2. Přijímají Tělo Páně jako dostiučinění za hříchy vlastní i cizí a adorují Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti každou třetí neděli v měsíci.
3. Žijí život hodný dítěte Marie skrze střízlivost, čistotu podle svého stavu, dávají aktivní svědectví lásky, vzájemné pomoci a obětavosti.
4. Prohlubují svoji úctu k Panně Marii a svědectvím příkladu povzbuzují ostatní k účasti na prvních sobotách a modlitebních bděních.
5. Modlí se za kněžská, řeholní a misijní povolání, zvláště do kongregace misionářů a sester Matky Boží z La Salette. Pomáhají při vedení různých akcí, které rozšiřují úctu k Panně Marii z La Salette.
6. Hlásají poselství Matky Boží z La Salette.
7. Udržují kontakt s poutním místem Královny hor v Bozkově a také se podle svých možností angažují ve svých farnostech.

Privilegia členů Saletinské Rodiny:

1. Zapsání do „Věčné knihy“ v Kongregaci Misionářů Saletinů
2. Každodenní mše svatá, sloužená v Dembowci (Polsko), za členy Saletinské Rodiny
3. Každodenní řeholní modlitba za členy
4. Korespondenční kontakt ohledně prohlubování duchovního života členů
5. Společné zájezdy, duchovní obnovy a setkání

Deklarace vstupu mezi členy Saletinské Rodiny můžete stáhnout ze stránek www.saletini.cz, nebo si vyžádat u P. Richarda

Vyplněnou deklaraci pošlete na adresu:

Misionáři Matky Boží z La Salette

**Na Vyhliďce 18
276 01 MĚLNÍK**